

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník II.

ŘÍJEN 2008

č.10

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

ŘÍJEN - MĚSÍC RŮŽENCOVÝ

Letos vzpomínáme s celou církví výročí 150 let od zjevení Matky Boží Panny Marie v Lurdech a v minulém roce to bylo 90 let od jejího zjevení ve Fatimě. Obě zjevení Panny Marie mají jedno společné. Panna Maria vybízí k modlitbě a k modlitbě růžence. Vzpomínám si na bohoslovecká léta v Olomouci, kdy náš spirituál, dnes již Služebník Boží P. Šuránek nám zdůrazňoval: „Růženec je zbraň na ďábla. Kdo se modlí růženec, odolává jeho pokušením.“ V křesťanských rodinách bylo zvykem modlit se společně růženec v postní době, v některých i v říjnu. Modlitba svatého růžence před mší svatou, nebo jinou pobožností je v živých farnostech samozřejmostí. V dnešní době společná modlitba v rodině mizí údajně pro nedostatek času a mnohdy i přede mší svatou se modlí růženec jen několik málo většinou žen. Jak

ale využívají lidé takto „ušetřený“ čas? Nad tím je třeba se zamyslet. Měsíc říjen nám k tomu dává příležitost.

V újezdské farnosti budeme konat růžencovou pobožnost v Újezdě pondělí až pátek vždy v 17.00 hodin, ve filiálních kostelech půl hodiny přede mší svatou a obětovat ji budeme za naše ministranty a jejich rodiče.

Prosíme také naše nemocné, kteří nemohou přijít do kostela, aby v tyto dny doma obětovali modlitbu svatého růžence na tento úmysl.

P. Jan Můčka

Dvěma křídly se člověk povznáší nad pozemské věci; a to upřímností a čistotou. Upřímnost musí být v smýšlení, čistota v žádosti. Upřímnost směřuje k Bohu, čistota ho dosahuje a zažívá. Žádný dobrý skutek ti nebude zatěžko, budeš-li v srdci prost nezřízené žádosti. A nebudeš-li zamýšlet a hledat nic jiného než Boží zalíbení a prospěch bližního, budeš požívat vnitřní svobody.

Tomáš Kempenský

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby biskupská synoda přispěla všem, kdo jsou pověřeni hlásáním Božího slova, k odvážnému předávání víry ve spojení s celou církví.

Úmysl misijní: Aby se skrze propagaci Papežských misijních děl celé křesťanské společenství zapojilo do universálního poslání církve.

Úmysl národní: Aby ve školních třídách žáci a studenti pěstovali přátelské vztahy bez závisti, sobectví a šikany.

Úmysl farní: Za naše ministranty a jejich rodiče; aby ministranti službu u oltáře chápali jako své vyznání víry a lásky ke Kristu, obětujícímu se za nás na oltáři a rodiče aby je v této službě podporovali.

* * *

POSELSTVÍ PANNY MARIE

z 25. srpna 2008 :

Drahé děti!

I dnes vás volám k osobnímu obrácení. Vy buďte těmi, kteří se budou obracet a svým životem svědčit, milovat, odpouštět a přinášet radost Vzkříšeného v tomto světě, kde můj Syn zemřel a kde lidé necítí potřebu, aby Ho hledali a svým životem objevovali. Vy se klanějte a ať vaše naděje bude nadějí těm srdcím, která nemají Ježíše.

Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci září přijali:

Silvii Struškovou - Vysoké Pole
Barboru Heinzovou - Sehradice
Annu Marii Půlovou - Sehradice

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem začali v měsíci září 2008:

6. září:

Radek Sanytrák - Podhradí
Zdenka Zábojníková - Slopné

V měsíci září 2008 odešli na věčnost a byly pohřbeni:

1. září:

Ludmila Pavelková - 86 let
Újezd

6. září:

Jaroslava Pavlíčková - 74 let
Sehradice 144

17. září:

Anna Kuničková - 88 let
Vysoké Pole 172

19. září:

Jan Zicha - 66 let
Drnovice 81

20. září:

Miloslav Šustek - 61 let
Loučka 93

27. září:

Alžběta Belhová - 80 let
Slopné 55

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. NÁBOŽENSKÉ POMĚRY DLE ZAZNAMENÁNÍ P. VLADIMÍRA RŮČKY, FARÁŘE V ÚJEZDĚ V LETECH 1937 - 1950

P. Vladimír Růčka nastoupil na místo faráře do Újezda jako mladý, plný energie, ve svých 28 letech. Poměry v republice mu byly při jeho bystrém intelektu jasné. Zejména po jeho kratším působení počínaje národnostně pestrým Hlučínskem a konče celým Pomoravím až po hranice s Rakouskem a Slovenskem.

Půl roku před jeho nástupem do Újezda dochází v naší zemi k zesílení mj. také střetů mezi Sudetoněmeckou stranou (SdP) a Německou křesťanskosociální stranou lidovou při Henleinově prvním velkém iredentistickém projevu 23.2.1936 v Praze v Německém domě, vztahujícím se ke kulturním otázkám a následující odmítavá reakce křesťansko-sociální strany. Henlein se ve svém vystoupení, nazvaném „Úkol německé kultury v Československu“, přihlásil k nacionálnímu chápání kultury, ke kultu rasy a krve. Zpochybnil morální oprávněnost různých, v jeho očích úpadkových, uměleckých směrů. Vyzval k založení sudetoněmecké filmové společnosti a německé dramaturgie. Otevřeně propagoval umění sloužící propagaci rasy. Ve vztahu SdP ke křesťanským myšlenkám opakoval známé Hitlerovy a Rosenbergovy teze o sepětí nacionálního socialismu a křesťanské myšlenky, které údajně může budovat německý národ. Svou stranu definoval jako jediného obránce Kristových hodnot v sudetoněmeckém prostředí. Naznačil, že je ochoten hájit křesťanské požadavky, mj. zajištění účasti věřících ve veřejném životě, podporu vyučování náboženství na všech stupních škol a udržení křesťanského charakteru manželství a rodiny. Současně žádal, aby církev omezila svou působnost pouze do metafyzické roviny, tzn. do roviny pouhé pastorační duchovní praxe. Politickou angažovanost církve odmítl jako neslučitelnou s její podstatou, protože tím se prý život církve sekularizuje. Církev tak přišla o možnost vyjadřovat se ke společenským otázkám. Není od věci připomenout, že argumentačně úplně stejně postupovaly proti církvi také komunistické úřady v Československu po r. 1948.

Neméně a podstatně důležitější roli na tomto kolbišti střetu idejí a myšlenek sehrála další papežská encyklika v této době Mit brenender Sorge (S palčivou starostí) z r. 1937 Pia XI., v níž prokázal, že se říšská vláda mnohokrát svévolně provinila proti textu konkordátu uzavřeného s německou říší a Římem 10.9.1933. Encyklika dávala katolíkům ideovou výzbroj proti antikatolickému tlaku v Německu. Stala se podnětem i k dalšímu zintenzivnění protihenleinovské propagandy katolických stran v ČSR. Jedná se o nejznámější papežský dokument katolického odporu vůči Hitlerovskému režimu. Podnět k jeho sepsání dali němečtí biskupové na svém shromáždění ve Fuldě v srpnu 1936 pod dojmem sílícího tlaku proti církevním institucím. Hlavní inspirátoři, mnichovský a mohučský biskup, byli vzápětí pozváni do Říma, aby společně s kuriálními úředníky konzultovali další kroky. Papež Pius XI. v encyklice ostrou formou vyjádřil nesouhlas s novopohanskými praktikami nacistického režimu v Německu a pranýřoval vládu, která zbožšťila rasu, národ a násilí. Odmítl současně přijmout princip monopolního ovládnutí společnosti. Z křesťanského hlediska byly nepřijatelné teze o existenci jediné ušlechtilé rasy, která podle nacistických ideologů představovala hlavního nositele kultury a měla hlavní podíl na rozvoji křesťanství. Odsoudil tak nacistický režim jak po stránce politické, tak i ideologické. Měl to být jeden z pokusů papežské politiky podpořit demokracii proti všem podobám totality. Encyklika našla také pozitivní obraz mezi protestanty a nesla v

sobě i silné ekumenické poselství. Text encykliky podnítil v Německu také další mezikonfesní spolupráci německých křesťanů, např. vznik bratrství Una sancta Josefa Metzgera (1887 - 1944), později popraveného nacisty za údajnou „velezradu“. Podíl na šíření encykliky v Německu měl i mladý sudetoněmecký nakladatel Eduard Schluske, který vlastnil tiskárnu a ze severní Moravy organizoval dopravu vytištěných exemplářů do Říše. Encyklika vedla rovněž věřící, aby setrvali na pozicích katolické věrouky a nenechali se ovlivnit „učením jiných vůdců, kteří odpadli od Boha“.

Následně po jmenování kompetentem je P. Vladimír Růčka od 1. prosince 1937 jmenován farářem v Újezdě. Za něho pořízen stůl do sakristie v ceně 120 Kč, 8 nových lavic do kostela v ceně 900 Kč; vybírání z lavic odňal kostelnímu výboru pro nepořádky. Zahájil akci o rozšíření hřbitova, dále akci o vydávání Farního věstníku v době generální opravy celého kostela. Střecha kostela natřena tmavou protiletectkou barvou v ceně 10.500 Kč. Do kostela pořízen i sakristijní akordion v ceně 400 Kč, 1 bílé nové antependium (ozdobný závěs na přední straně oltáře), a to v ceně 1.500 Kč, 1 nové vélum v ceně 500 Kč, závěsy na dveře do sakristie znovu nabarveny, pořídil nové závěsy do svatostánku, nový pláštík na ciborium, 1 nový černý pluviál v ceně 1.200 Kč, 1 nový fialový pluviál v ceně 600 Kč. Pořízeny nové jesličky v ceně 1.520 Kč. Porouchané věžní hodiny opraveny firmou z Brna za 1.400 Kč. Koupil novou svítilnu k zaopatřování za 120 Kč, 1 zvonek k oltáři čtyřzvuký za 150 Kč. Sokl po celém kostele natřen novou barvou za 120 Kč. V r. 1940 zahájena oprava (omítka) celého kostela a fary, pořízena rýna na celou kostelní střechu. Fara byla odvodněna, znovu místy omítnuta a vymalována. Ve farském dvoře byla zřízena čerpací pumpa (r. 1939) od fy. Zigmund nákladem 1.000 Kč. V jídelně na faře byla pořízena nová dlážka se spodní ventilací za 800 Kč. Opravy celého kostela a fary byly po devíti týdnech skončeny nákladem 83.737,70 Kč. Opravu provedl stavitel Fr. Rafaja z Val. Klobouk (podrobný zápis viz v soustavných dějinách).

P. V. Růčka v soustavném historickém zápisu poznamenává, že v březnu 1937 odchází dosavadní farář P. Vilém Schwarz, stav se farářem v Chvalkovicích (ze zápisu nevyplývá o které se to jedná). Administrátorem ustanoven dosavadní kooperátor P. Jaroslav Pokorný. Farní beneficium bylo 2x vypsáno. Při druhém se hlásil jediný uchazeč, P. Vl. Růčka, dosavadní kooperátor v Blatnici p. sv. Antonínkem. 1. srpna 1937 nastoupil v Újezdě jako administrátor.

Dne 29. srpna 1937 byla svěčena v Loučce nová dvoutřídní škola, postavena dle návrhů fy. Baťa, za 190 000 Kč. Úprava dvora a školní zahrady vyžádala si obnosu asi 10.000 Kč, takže úhrnem stojí škola 200.000 Kč. Budova je velmi pěkná, zdravotní a účelná. Kazatelem, světitelem a celebrantem pod širým nebem byl P. V. Růčka. Dne 5. září 1937 byla ve Vysokém Poli svěčena nová hasičská stříkačka. Kazatelem, světitelem a celebrantem byl P. Jaroslav Pokorný, kooperátor. Neutěšené poměry mezi farou a školou byly vyřešeny přeložením řídícího Vlčka za řídícího do Pozdětchova. Řídícím v Újezdě se stal Rudolf Polášek, bývalý řídící v Březové. Celý učitelský sbor byl vyměněn k radosti i prospěchu všech.

*Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

(dokončení)

Moji věrní a zejména vytrvalí čtenáři (aspoň doufám) příspěvků, které jsem měl možnost zveřejňovat z myšlenek dokumentu „Žeň veřejné diskuse k listu Pokoj a dobro“, schváleného ČBK v Hradci Králové (8-9-10/2000). Stalo se tak zde díky p. děkana P. Jana Můčky a jeho redakční rady našeho farního listu, za což chci vám všem upřímně poděkovat. Studium materiálů „Listů“ bylo i pro mě cestou poznání a zejména radosti, kterou člověku přináší poučení z poznávání pokladů naší víry. Kéž by to tak aspoň trochu bylo bráno naší věřící veřejností. Dnes to bude již kapitola poslední z této „ŽNĚ“. Snad i nepatrný užitek bude k něčemu dobrému.?

„Dialog mezi všemi lidmi“

92 - Pastorační konstituce o církvi v dnešní době

Svým posláním osvěcovat celý svět poselstvím evangelia a sjednocovat všechny lidi jakékoli národnosti, rasy nebo kultury v jednom Duchu se církev stává znamením bratrství, které umožňuje a posiluje upřímný dialog. To vše vyžaduje, abychom nejprve v samé církvi podporovali vzájemné uznání, úctu a jednomyslnost bez vylučování oprávněné různosti názorů, a to proto, aby se rozvíjel stále plodnější rozhovor mezi všemi, kdo tvoří jeden Boží lid, ať jsou to pastýři nebo ostatní křesťané, nebo co věřící spojuje, je silnější než co je rozděluje. Ať platí zásada: **v nutných věcech jednota, v nejistých svoboda, ve všem láska**. V myšlenkách se obracíme k našim bratřím, kteří dosud nežijí v úplné jednotě s námi, a k jejich společenstvím, s nimiž nás spojuje vyznání Otce i Syna i Ducha svatého a pouto lásky, pamětliví toho, že sjednocení křesťanů dnes očekávají a po něm touží i mnozí, kdo v Krista nevěří. Čím více bude tato jednota vzrůstat mocným působením Ducha svatého v pravdě a lásce, tím více bude celému světu předzvěstí jednoty a míru.

Snažme se proto spojenými silami a formami, které jsou stále způsobilější k účinnému dosažení tohoto vznešeného cíle, abychom se každým dnem lépe přizpůsobovali evangeliu a bratrsky spolupracovali ve službě lidské rodině, která je v Ježíši Kristu povolána do rodiny Božích dětí. CS/GS.

V současnosti slycháváme či se setkáváme v oblasti teologie v případě Česka s pojmem „polarizovaná církev“. Polaritou označujeme mezní případ plurality: pozice (názory, cíle, jednání aj.) jsou si extrémně vzdálené jako severní a jižní pól Země. Odbourání polarizace jako řešení je třeba hledat argumentativně v dialogu. Zkušenost dokazuje, že nám lidem je vlastní hledat jednotu, ne však proti pravdě. Apoštol Pavel někdy varuje před roztržkami, ale jindy odmítá falešné učení. Nejen v církvi, ale ve všech zdravých společenstvích je třeba chránit a hledat jednotu v dobru a pravdě. V církvi tuto službu vykonává episkopát a teologie. Velké kontroverze v dějinách, které vedly až k rozkolu v církvi, byli inspirovány právě teology. Jejich obrovský přínos byl mimo jiné i ve smyslu překonání polarizace, ve spolupráci s oficiálním magisteriem. České dějiny jsou toho zvláště jasným a pestrým příkladem.

Ohlédneme-li se zpět, zjistíme, že církev v Čechách a na Moravě učinila v minulosti a činí i dnes s polarizací jedinečné zkušenosti: v 9. století bratři Cyril a Metoděj přinesli novinku: slovanský jazyk v liturgii. Dnes je můžeme považovat za průkopníky liturgické reformy 2. vatikánského koncilu.

V 15. století český reformátor Jan Hus radikálně začal kritizovat tehdejší vedení církve a uskutečňovat v praxi „čistou církev“. Začal rozkol církve, v našem národě navíc vznikla pacofistická společnost Českých bratří.

V 16. století přišel do naší země protestantismus jako protivník oslabeného katolicismu, reprezentovaný protestantským vzdorokrálem Fridrichem Falckým, jehož na Bílé hoře 1620 porazil Ferdinand II. Nastala intenzivní rekatolizace a tuto jako masovou konverzi ke katolické církvi, prováděnou zčásti misijně jezuita a kapucíny, ale obecně uskutečňovanou právními prostředky, zmínil s lítostí pražský arcibiskup Beran při posledním zasedání Druhého vatikánského koncilu. Habsburští císaři, podporující státní katolicismus, začali v 18. století germanizovat český národ, a tak polarita „český - nečeský“ začala prolínat s „katolický - nekatolický“. Habsburská aliance „trůnu a oltáře“ učinila z katolické církve protipól moderní české společnosti. Roku 1918 vznikla

Československá republika mj. pod heslem „Zúčtovali jsme s Vídní, zúčtujeme i s Římem“. Založena Československá církev. Společně prožité násilí nacismu začalo oslabovat staré polarity v národě, což pokračovalo za čtyřicetiletého teroru bolševismu.

Vzniká nová polarizace: hmota ideologie proti duchu víry. Došlo k rozdělení až polarizaci samotné církve a kléru. V 90. letech po návratu politické a náboženské svobody iniciovali někteří katoličtí publicisté nový polarizační proces: inspirování západními progresisty, začali jednostranně kritizovat pomalý pokoncilní vývoj naší církve. Zdůrazňovali svobodu proti autoritě, demokracii církve na způsob protestantismu, práva laiků a rádobý rozhodující roli teologie jako kontroly Magisteria. Katolické mládeži bylo důrazně vykládáno, že má být svobodná a sebevědomá, neboť Ježíš sám bojoval proti morálce příkazů a zákazů. Pro církev byla doporučena jen jedna cesta záchrany: otevřít se světu, učit se od něho a jít s dobou. Tím byl vyprovokován a aktivizován konzervativní protipól. Jeho přívrženci, vysmívání progresisty, zdůrazňovali povinnost věrnosti nauce církve tak extrémně, že sympatizovali i s lefebristy, podporovali starou liturgii a vytýkali biskupům nevěrnost ve víře. Proti střízlivé, horizontální řeči profilované pokoncilní teologie našli pro lid silný vertikální protipól: mariánská zjevení, zvláště v Medžugorje. Kritický postoj biskupů měl za následek, že jejich časopisům byl odňat církevní charakter. Proto je základní povinností postavit proti těmto destruktivním tendencím „důslednou strategii spravedlnosti, pravdy a lásky“. Nutné zvolit cestu života: otevřít se „vanutí Ducha“ v církvi.

Praktické osvědčení této cesty jsme mohli zaznamenat po osmi letech historické a teologické spolupráce katolických a jiných expertů v citlivé Husově problematice. Papež, který už roku 1990 k tomu povzbudil českou církev, vyhlásil na sympoziu o Husovi v prosinci 1999 v Římě svou „hlubokou lítost nad krutou smrtí českého reformátora“, jehož morální odvaha (...) z něho učinila postavu zvláštního významu pro český národ. Tím se přinejmenším zeslabila významná překážka depolarizace a postupného překonání historického rozkolu českého národa. Zároveň se pracovalo na řešení nepřijatelné situace na Pražské Katolické teologické fakultě, která byla považována za baštu konzervatistů. O osvobození pražské teologie, což z právního hlediska představuje velmi obtížnou situaci, se s podporou Říma snaží pražský arcibiskup kardinál Vlč.

Vidíme že je v dnešní církvi nutno uvést mnoho věcí do pohybu a nezůstávat u liter koncilu. Na druhé straně, důvěřující v Boží zjevení, oceňujeme celosvětovou jednotu s papežským Římem, a to i kvůli vlastní zkušenosti „církve v ohrožení“. Příklad Česka neznamená „český model“, nýbrž nabídku dialogu o ústředních otázkách. Ukázalo se, že i malé součásti světové církve nemusejí zůstat jen vděčnými žáky, ale mohou bratrsky a skromně něco nabídnout v chóru Boží chvály i ve službě a boji.

ZE ŽIVOTA: POSLEDNÍ STÉBLO

V následujících několika kapitolách se zastavím u tématu, který mne poslední roky provází jako noční můra. Léčitelé.

Často se o nich zmiňuji na svých přednáškách, a protože je to pokaždé kriticky, jsem obviňován ze zaujatosti a averze vůči konkurenci, která mne krátí na lékařském výdělku. Pravda je taková, že jsem proti léčitelům zaujatý, protože mám s nimi své zkušenosti, ale není pravda, že mi krátí výdělek. Právě naopak. Nechci se na toto téma rozepisovat, chci jen připomenout, že nemám nic proti znalcům bylinek a jejich skutečně léčebných účinků, ani proti zkušeným chiropraktikům, kteří konkurují spíše rehabilitačním sestrám, protože dovedou pomocí svých prstů vrátit obratle a páteřní ploténky na jejich místo. Proti tomu nemohu jako lékař nic namítat, taková pomoc má svou logiku. V tomto případě ovšem nejde o léčitele.

Silně kritický jsem vůči těm, kteří se ohánějí pojmy energie, vnitřní síla nebo kosmické proudění, kterými prý vládou, a pro zvýšení efektu používají nejrůznějších virgulí. Proti těmto – do jisté míry moderním náboženským – směrům mám výhrady jako teolog a musím se zastávat i jejich obětí, které tak rádi nazývají klientelou. Svého času jsem byl

požádán svou spolužačkou, zda bych mohl udělat pohřební rozloučení s jejím zemřelým šestiletým klukem. Chlapec onemocněl osteosarkomem, zhoubným kostním nádorem, musela mu být amputována nožička a během krátké doby zemřel po rozsevu metastáz.

„Tak vidíš“, řekla mi při cestě ze hřbitova, kde jsme malého chlapce pochovali, „z vás doktorů mu nikdo nepomohl a nezachránil ho ani pan Horáček. Všecko bylo marné.“

Horáčkovo jméno jsem slýchal v našich krajích vyslovovat často. Jednalo se o léčitele, ke kterému se hrnuly davy pacientů. Medicína není všemocná, a tak není divu, že se lidé obraceli v posledních chvílích jako k poslednímu stéblu i k jedincům, kteří se neštítí na jejich neštěstí vydělávat.

Horáček pracoval, jak hlásaly jeho letáky, na moderním principu transferu čisté syntézy astro-helio-geo-zoo energetických potenciálů.“

Přeloženo do srozumitelného jazyka šlo o to, že bývalý traktorista Horáček tvrdil, že každou noc nastavuje své dlaně ke hvězdám (astro), ráno ke slunci (helio) a stahuje z nich léčebnou energii. Potom objímá stromy, ze kterých do sebe vtahuje sílu Země (geo), a následně i zvířata, z nichž vysává energii živočišnou (zoo), a všechny čtyři smíchané potenciály napouští do nemocných, čímž z jejich těla vypuzuje negativní náboje jednotlivých chorob.

Tato „léčebná“ metoda může oslnit buď jen slaboduchého českého maturanta, nebo jednoduchého ateistického všemuvěrce. Gramotné, příčetné a svéprávné individuum je vůči takovým nesmyslům imunní.

Využil jsem přímé účasti své spolužačky na „léčebném“ procesu a zjišťoval podrobnosti. Dozvěděl jsem se, že toho dne stáli u Horáčka frontu a byli čtyřicátí. Ve frontě se dozvěděli, že léčitel sice žádné peníze nepožaduje, ale pětistovka je nejnižší taxa za jedno obehnutí.

Když se konečně dostali na řadu, Horáček dítě objal, chvíli držel a další ozdravnou kúru doporučil za tři měsíce.

Špičkový pracovník Akademie věd byl proti Horáčkovi těžký amatér. Vida. Jak úžasné schopnosti v sobě objeví jeden traktorista, když mu zruší JZD.

Podle Maxe Kašparů Třicet případů
připravil Václav Ulrich

JÁ BYCH SE MU POSTAVIL

Teta a malý synovec si vyšli do zoologické zahrady. Pomalu procházeli kolem klecí a výběhů se zvířaty, srpnové sluníčko hrálo, prostě pohoda. Na konci ZOO procházeli kolem plotu, který byl místy vyvrácený a volal po opravě.

Chlapec se zastavil, zamyslel a ztichl a po chvíli si teta všimla, že za sebou táhne těžký klacek. Vzápětí sebral na cestě veliký kámen. Teď už měl opravdu co nést. Tetě bylo jasné, proč ty „zbraně“ vláčí, a nedalo jí to, aby si ještě nepřisadila: „Ten povalený plot se mi vůbec nelíbí, radši půjdeme rychleji, co kdyby na nás vylítl třeba tygr.“ „No právě, taky na to myslím,“ vykulil chlapec oči. „Ale neboj se teto, ty bys stačila utéct, protože já bych se mu postavil.“

Teď pro změnu kulila na malého rytíře oči teta a porce zmrzliny, kterou mu koupila u východu, kde konečně odložil své zbraně, byla opravdu mimořádná.

Kdypak asi se rodí v dítěti statečnost, odhodlání a láska?

*Z knihy Malá povzbuzení
pro mámy a táty H.Chvátalové*

ROZHOVOR PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S MGR. TÁŇOU JANOŠOVOU

Po neblahých zkušenostech z minulých let v souvislosti s pořádáním duchovních koncertů v naší farnosti vyjadřoval náš duchovní otec, a nejen on, jisté obavy z „nezájmu zdejší veřejnosti o tento náročný žánr“. Tentokrát se však obavy našťastí nenaplnily. V nedělní podvečer 24. srpna 2008 se sešlo na vystoupení Táni Janošové nesrovnatelně víc posluchačů než jsme na naše poměry zvyklí. Přišli a nelitovali. Zpěv, při kterém se tajil dech, mrazilo v zádech a dojetím vstupovaly slzy do očí, prozrazoval nejen vysokou profesionalitu interpretky, ale i hloubku jejího vztahu k duchovním věcem, kterou vnímali a která se přenášela i na všechny zúčastněné. .

Víme, že Táňa je újezdská rodačka, známe ji z příležitostného vystupování při mších svatých, víme také, že hodně času strávila nejen mimo svůj rodný kraj, ale i mimo republiku, tušíme, že za vším co dokázala, se musí skrývat moře náročných prací, nekonečného úsilí, odříkání, sebezpřemáhání se ... Její dosavadní, převážně profesně-umělecká činnost je nastíněna v příloze programu koncertu. Ale zkusme se zeptat ne tak fundovaně (kolik je mezi námi asi odborníků na vážnou hudbu, že?), ale docela obyčejně, jaksi „po našem“, ještě jednou.

Hrou na klavír jste začala už v útlém dětství. Jak anebo s čí pomocí se Vám dařilo překonávat krize, období nechuti ..., anebo takové momenty snad nebyly?

Ale byly (smích). Na klavír jsem začala hrát v 8 letech a krize jsem překonávala zvláště v etudách či cvičeních, která se mně nelíbila. Když jsem však hrála melodické přednesové skladby, hrála jsem je ráda a navíc jsem je za odměnu opakovala každé návštěvě, která k nám přišla (smích).

Co byste poradila dětem (nebo jejich rodičům), kteří hru na nástroj vnímají ne jako radost, ale spíše jako nepříjemnou povinnost?

Neznám dítě, které by se rádo a trpělivě učilo pomalu a rytmicky nutná cvičení! Každý dům potřebuje vystavět dobré základy! Chce to trpělivost především rodičů, kteří si se svým dítětem musí k hudebnímu nástroji sednout a chválit své dítě za každíčký pokrok, aby cítilo, že to má smysl. Rodič by měl pomoci vytvořit dítěti kladný vztah k nástroji, ať už tím, že dítě přihlásí do nějakého dětského orchestru, který by byl jistě velmi motivující, popř. má-li dítě sourozence, který hraje na jiný hudební nástroj, mohou cvičit spolu různá dueta alespoň doma a využít je pak na koncertech, např. ZUŠ. Ideální je samozřejmě, hraje-li rodič na nějaký nástroj a sám je vzorem svému dítěti, které se ho snaží napodobit. Také soutěživost pomáhá, např. spolužák už zahraje tuto náročnou novou skladbu, tak já ji chci nacvičit také...No a pokud ne, tak znovu opakuji: chválit, podporovat, odměňovat, pokusit se probudit v dítěti celkově chuť k muzice, a hlavně ho nenutit přílišnými povely, pokud zrovna dítě nechce. Po zkušenostech vím, že citlivost na hudbu a chuť cvičit a dokázat něco se často objeví až s hormonálními změnami, tedy v pubertě.

Vzpomínám si na Váš - možná první recitál; bylo to vánoční pásmo v újezdském kostele, které jste přednesli spolu s bratrem, byla tam taková krásná něžná atmosféra a Vám mohlo být tak okolo sedmnácti, osmnácti. Přemýšlela jste už tenkrát, že Vaše hudební ambice jednou překročí hranice naší farnosti, kraje či snad i vlasti?

Ne, tenkrát jsem o tom nepřemýšlela. Hudba mě bavila, věnovala jsem jí všechnen volný čas, ostatně tenkrát jako i teď. Ale o překračování hranic mými hudebními ambicemi jsem neměla ponětí.

Kdysi - je to taky pěkná řádka let - jsem byla přítomna jedné ze zkoušek první schůly, která v Újezdě pod Vaším vedením vznikala. Panovala tam příjemná, nicméně nesmírně pracovitá atmosféra. Už tenkrát jsem si uvědomovala Vaše pedagogické schopnosti. Později jste vystudovala na Univerzitě Palackého v Olomouci obor učitelství. Věnovala jste se někdy této činnosti?

Jednak jsem v Újezdě na ZŠ jako němčinářka dělala svou 3 měsíční praxi vedle němčináře, kolegy Petra Horáka, což mě nesmírně bavilo, protože jsem měla všechny třídy od 5. do 8. třídy. A jednak jsem po ukončení VŠ učila 2 roky na jazykové škole LINGUA CENTRUM v Olomouci na jednoletém pomaturitním studiu němec. jazyka. Moji žáci byli studenti po skončení středních škol, kteří se v jednoletém studiu jazyka chtěli připravit na přijímačky na VŠ a udělat si z tohoto jazyka státnice. Kromě toho jsem si přivydělávala soukromým vyučováním německého jazyka také na Tenerife.

Od dob studia na vysoké škole jste se začala v Újezdě objevovat už jen docela sporadicky. To jste se začala vedle hry na varhany vážně zabývat i studiem zpěvu. Jak to tenkrát bylo?

Nejprve jsem začala studovat hru na varhany na ZUŠ v Olomouci a po roce jsem se přihlásila i na zpěv na stejné ZUŠ. Přitom jsem studovala VŠ a veškerý volný čas, víkendy, vánoce, velikonoce... v Újezdě jsem věnovala cvičením pedálů v kostele na varhanách, vedením schůly, cvičením nových skladeb se schólou na kytaru, no a o prázdninách jsem zase cestovala a sbírala pěvecké zkušenosti na Mezinárodních Mistrovských pěveckých kurzech, kterých jsem absolvovala na Slovensku, v Německu, Rakousku, Itálii i na Tenerife a Gran Canarii nespočet. Jedinou nevýhodou bylo, že to je velmi drahý koníček a tudíž to bývala moje jediná studijní dovolená (smích). Obětovala jsem tomu prostě vše.

A pak jste se začala angažovat na různých hudebních scénách. Na kterou nejraději vzpomínáte?

Ráda vzpomínám na mé první sborové angažmá. V roce 2000 jsem se stala členkou Operního sboru Janáčkova Národního divadla v Brně a konečně se vyplnil můj sen a já začala pracovat na operních jevištích. Tenkrát jsem nastoupila v dubnu a již v červnu jsem s ND odletěla na měsíční turné s Mozartovou Kouzelnou flétnou po celém Japonsku. Rok na to jsme koncertovali zase v řeckých starověkých amfiteatrech se záviděníhodnou akustikou. Jak to jen ti staří Řekové dokázali?! Tak výbornou akustiku jsem zažila snad jen v největším divadle v Tokiu.

No a samozřejmě také velmi ráda vzpomínám na mou první velkou sólovou roli – Carmen!

Ano, taky ráda vzpomínám. Spolu s některými dalšími farníky jsme shlédli ve Slezském divadle v Opavě tuto světovou operu. Úžasný umělecký zážitek byl pro nás umocněn pocitem hrdosti, že hlavní roli ztvárnila „naše Táňa“. Zpívat a ještě se po jevišti pohybovat tempem jaké si toto náročné dílo vyžaduje, klade určitě obrovské nároky i na fyzickou. Jak získáváte fyzickou průpravu?

Dobrá otázka. První věc, kterou mi moje profesorka zpěvu zdůrazňovala v prvních hodinách bylo: posiluj, posiluj, posiluj. Práce bráničního dýchání při zpívání se vyrovná fyzicky velmi náročné práci například fárajících horníků!!! Ne nadarmo sólista při jednom jediném představení je schopen na jevišti ztratit od jednoho až do 3 až 4 kg!!! V mých prvních hodinách zpěvu jsme totiž vůbec nezpívali, jen jsme posilovali. Já ležela např. na stole a moje profesorka mi dlaní tlačila na bránici. Popř. jsem se násilím držela piana, div jsem ho s sebou nestrhla na zem a profka mi pěstí opět držela dech, až mě pak bolet týden žaludek. Pavarottiho oblíbené cvičení, leh na zemi a zvedat několik knih umístěných na bránici...praktikují studenti již v začátcích. Já osobně posiluju denně doma na gymnastickém míči, plavu kdykoliv je to možné, mám svá oblíbená dýchací cvičení...

Po Opavském představení Carmen jsem měla vždy nejméně 2kg dole po každém představení a rozbitá kolena, jak se mě snažil don José zabít, až se mu to samozřejmě podařilo (smích).

Táni, patříte k lidem, kteří dělají všechno naplno. Zpíváte ve všech světových jazycích a není to jen tak, že si tu kterou skladbu v daném jazyce nacvičíte, ale Vy zároveň tyto jazyky aktivně ovládáte. Které to jsou?

Maturovala jsem z ruštiny, a pravidelně v ní zpívám. Dále jsem magistra německého a španělského jazyka, tudíž tyto dva jazyky miluju a ovládám. Dobře umím také italsky. V Itálii jsem nejprve pracovala jako ou-pair, a pak jsem studovala v Miláně soukromě dva měsíce zpěv, kde mám do dneška spoustu dobrých přátel. Naučila jsem se i celkem dobře francouzsky, jednak kvůli Carmen, Dalile, Mignon – mým operním hrdinkám, a

jednak se mi tento jazyk velmi líbí. Anglicky jsem studovala asi nejméně ze všech jazyků, jen asi tři roky. Domluvila bych se, rozumím, ale přiznám se, že se mi tento jazyk vůbec nelíbí. Je to sice světový – hlavně internetový jazyk – ale rozhodně ne operní! Snad jen muzikálový. Přesto jsem v angličtině zpívala na Tenerife. No a nakonec bych dodala, že umím asi 200 slov japonsky (smích) Je to krásný, otevřený jazyk, navíc velmi podobný italskému. Jednou jsem zpívala i japonskou píseň na Tenerife.

Nejdelší pobyt byl asi ten poslední na španělském ostrově Tenerife. Říkám to správně? - Byl anebo to snad ještě není uzavřená záležitost?

Tenerife je největším ze sedmi Kanárských ostrovů, patřících sice správou pod Španělsko, avšak ležících uprostřed Atlantického oceánu, západně od afrického kontinentu. Vystudovala jsem tam španělštinu, živila jsem se tam zpěvem a mnoha koncertními výstupy a recitály. Žila jsem tam pět let a zamilovala jsem se do země, do slunce, do moře, do myšlení lidí, zůstali mi tam přátelé a ráda bych se na Tenerife vracela, třeba i koncertně nebo jen za přáteli na dovolenou.

To že se ráda vracíte ke svým rodným i duchovním kořenům, je na Vás patrné. Jsme tomu moc rádi a setkávání s Vámi bereme jako vlastní obohacování. Jak to cítíte Vy a vůbec jak nás tady vnímáte v nadhledu, který si můžete vytvořit díky svému pobytu v cizině a s určitým časovým odstupem?

Tím, že jsem v 18-ti opustila rodné hnízdo a stále jen studovala a cestovala a poznávala smýšlení mnoha národů, víceméně jsem se stala kosmopolitní věřící osobou, která navíc po projítí osobní křížovou cestou vnímá lidské hodnoty z hlediska stupínku víry a důležitosti u Boha. Alespoň se snažím vždy hledat to pozitivní a na mém stole jsou nápisy typu: Mysli a číť jako malé dítě, abys vešel do Božího království! a Hrej a zpívej každou notu svého koncertu tak, jako by to byla tvá poslední! Co se týká vnímání a posuzování vás, jak zaznělo v otázce, od doby, kdy jsem z ní tzv. zčásti odcházela, se ve farnosti hodně událo k lepšímu, změnilo a já to oceňuji, kladně hodnotím, blahopřeji všem, kteří k této pozitivní změně přispěli, ať už jsou to setkávání mládeže, manželů, ministrantů, adorace, či různé jiné akce atd...a jsem tomu velmi ráda!

Co říkáte na naši schólu, resp. schóly i v ostatních vesnicích farnosti, pokud jste měla možnost si je poslechnout, a co byste pro povzbuzení děvčatům vzkázala?

První Újezdskou schólu jsem zakládala po revoluci i se svým bratrem a bylo nás tehdy pozehaně. Brala jsem všechny holky od 1. třídy až do 18-ti let. Ano, bylo to náročné, v našich zkouškách jsem musela vládnout velmi pevnou rukou, mé nervy někdy až tekly /smích/, ale díky tomu se z naší schóly tehdy vylouply hned TŘI věkem odstupňované schóly!!! Od nejmenších až po největší. Každá byla něčím zvláštní a navíc se střídaly při mších sv. Byl prostě generační nárůst. Dnes tomu tak není. Bohužel. Je to totiž obrovská práce, navíc často nedoceněná, nezaplacená, časově velmi velmi náročná, kterou dnes nikdo nechce dělat. A především to chce silné nervy při vystoupení. Můj bratr navíc dával často soukromé hodiny kytary některým holkám ze schóly, aby byly schopny doprovázet samy při mši sv. Pamatuji se, že jsme s bráchou dokázali schólu tak nadchnout, že přišli i v nepříznivém počasí k nám domů, i když jsem třeba měla nohu v sádře. Moje maminka nám tehdy ještě vařila hrnec čaje a dělala chlebičky....

Dnešním schólistkám bych vzkázala, že jim to v Újezdě moc hezky zpívá, bohužel jsem ostatní schóly neměla možnost zatím slyšet v ostatních vesnicích. Problémem však zůstává, že není nárůst...Takže milá schólo: Vezmi mezi sebe i malé holky a nauč je to!

A co plánujete dál? Tedy pokud chcete o tom hovořit.

22.9. jsem měla úspěšný koncert v Brně v šesti světových jazycích, který se konal pod záštitou Brněnského hejtmana pana Juránka, a p. senátorky Juřenčákové. V neděli 28.9. na sv. Václava mě ještě čeká Duchovní koncert v Uherském Brodě pod záštitou p. senátorky Juřenčákové. Co se týká dalších měsíců, záleží na Koncertní agentuře. Dále již plánuji turné Adventních koncertů po Praze a okolí..Mám za sebou koncert s Petrem Dvorským u Mladé Boleslavi.

Dále nebudu prozrazovat.

Na závěr si neodpustím ještě jednu krátkou epizodu, která se sice odehrála už před mnoha lety, nevím, zda Vy si sama ještě vzpomenete, ale mně se nějak vryla do paměti.

Vyprávěla mi ji Vaše maminka. Začínalo představení, kde jste vystupovala jako sólistka v jednom italském městě. Dnes už si nevzpomenu, kde to bylo - ale to není myslím to nejpodstatnější. Za Vámi nastoupený celý operní sbor a Vy jste sváděla boj s trémou, což je samozřejmě naprosto přirozené. Vtom jste si uvědomila, že máte u sebe obrázek Panny Marie, té, která nad Vámi vždycky držela ochrannou ruku - a přišlo uklidnění, ten zdravý, pravý pokoj.

Tak Vám, Táni, přeji, - a myslím, že můžu tak činit i za všechny naše farníky - ten stálý a pravý pokoj od Boha, kterého svým krásným a láskyplným zpěvem oslavujete, pevné zdraví - včetně zdravých hlasivek, všechno dobré v osobním i uměleckém životě. Ať Vás naplňuje radost z toho, že se podílíte svým zpěvem na zušlechťování duší, ať Vám Bůh žehná.

I já Vám děkuji ze srdce za nabídnutý rozhovor a taktéž Vám všem přeji hojnost Božího požehnání a ochrany P. Marie.

Za vstřícnost a ochotu, s jakou se s námi podělila Táňa o své bohaté zkušenosti a názory děkuje

H. Martincová

POSVÍCENÍ

Katolík musí pochopit, že vůbec nemůže být katolíkem, jestliže svou víru neprožívá v chrámu společně s druhými.

Riccardo Lombardi

„O posvícení všechno to voní“, říká stará česká písnička. Co je posvícení? Že by hody, pečení koláčů, návštěvy příbuzných, velká taneční zábava? A proč se peče, uklízí, proč se sejde celá rodina, proč tančíme a veselíme se? Málokdo si uvědomí, že je to den, kdy si připomínáme radost z posvěcení místního kostela. Posvícení je od slova posvěcení. Kde znají datum posvěcení kostela, tam slaví jeho výročí v ten den. Kde se nezachoval žádný záznam o datu posvěcení, slaví se většinou poslední říjnovou nedělí.

Při stavbě nových budov vznikají stavitelům problémy: Jak vyjádřit to, co mají představovat? První myšlenka, která nás napadne při vstupu do chrámu, je: vstupujeme na místo, kde se shromažďují věřící, církev. V mnoha jazycích se chrám i církev vyjadřují jedním slovem: Kirche, church, chieza, eglise. Je zvláštní, že čeština přijala pro chrám slovo z latiny: kostel je od castellum, tj. hrad, tvrz. Jako by pro nás vše, co souvisí s chrámem a církví, přicházelo od vrchnosti. A co přichází shora, k tomu nemíváme kladný vztah. Že by podhoubí současné české lhostejnosti vůči kostelům i církvi? Ale chrámy nestačí vnímat jen pro estetickou hodnotu. Každý umělec ví, že v kráse jde především o harmonii proporcí, vztahů.

Přeneseme-li tuto myšlenku do duchovní oblasti, snáze pochopíme, po čem toužíme, když jdeme do chrámu. Svět kolem nás převrátil skutečné proporce - chrám je usměrňuje, opravuje. Na náměstí by si Krista nikdo nevšiml. Byl by tam opomenutý, poslední. V kostelích je jeho obraz na čelném místě. Ve společnosti bývá ctnostný, svatý člověk v opovržení, v chrámu je postaven před naše oči jako vzor. Ve světě se vše žene za požitkem, v chrámu jsme přitahováni ke kříži, který říká, že oběť není ztráta, ale zisk, posvěcení. Ve světě jsou všichni zahlceni různými nabídkami a hlukem, v chrámu se spíše mlčí a posvátné ticho promlouvá k srdci důrazněji.

V chrámu se tedy vše jeví obráceně než venku. Tomuto převrácení hodnot se v evangeliu říká *metanoia*, obrácení, změna smýšlení. Chrám nás má změnit, naplnit, povzbudit. Pro naše předky byl samozřejmým místem, jež je usměrňovalo a posilovalo. Proto se z výročí posvěcení tohoto místa radovali. Neměli bychom se k této radosti v její ryzí podstatě stále vracet?

*Podle Prokopa Siostrzonka
připravil Václav Ulrich*

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ŘÍJNU – ÚJEZD

1. října : Středa Sv. Terezie od dítěte Ježíše	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Renatku Maliňákovu, Josefa Maliňáka, Marii Hasoňovu, duše v očištění a požehnání pro živou rodinu Za + Františka Pavelku, švagra, dvoje + rodiče, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
2. října : Čtvrtek Sv. andělů strážných	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	U příležitosti nedožitých 40 let života, zemřelého manžela, rodiče, bratra a duše v očištění Za rodiče Machů, syna Ladislava, rodiče z obou stran, sourozence, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
3. října : Pátek První pátek	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Františka a Františku Stružkovy, + rodiče Křížovy a syna Za + rodiče Kozubíkovy, syna Petra, dvoje prarodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
4. října : Sobota Sv. Františka z Assisi	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Jana Hlavičku, manželku, duše v očištění, živou a + rodinu
5. října : Neděle 27. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za členy živého růžence z Vysokého Pole Za členy živého růžence ze Slopného Za + Josefa a Ludmilu Tčkovy, duše v očištění, živou a + rodinu Za členy živého růžence z Újezda
6. října : Pondělí Sv. Bruna, kněze	17.00 Új.:	Za Zdenku Gackovu, rodinu Machů a Baroňovu <i>o. Jan: Za farníky</i>
7. října : Úterý Panny Marie Růžencové	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za Františka Koníčka, dceru, zetě, rodiče Trčkovy, dva syny, živou rodinu a duše v očištění Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
8. října : Středa Ferie	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Františka a Annu Struškovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + Pavla Heinze, jeho rodiče, bratry a Boží pomoc pro živou rodinu Heinzovu a Vaňkovu
9. října : Čtvrtek Sv. Dionýsia a druhů, mučedníků patrona kostela v Horní Lhotě	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Mikulkovy, Františka Drábka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodinu Stružkovu, Žákovu, Machovskou, Františku Vychodilovu, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
10. října : Pátek Ferie	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za rodiče Mozgovy, děti, rodiče Janáčovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za Marii a Františka Machů, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny
11. října : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Kozubíkovu, Kovářkovu a Lauterbachovu Za + syna Miloslava Kozubíka, vnuka Daniela Krpenského, Františka Jurčíka, otce, dvoje prarodiče, duše v očištění a živou rodinu
12. října : Neděle 27. neděle v mezidobí Sv. Radima, biskupa	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za členy živého růžence z Loučky Za členy živého růžence z Drnovic Za farníky (sv. křest)
13. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za Františka Častulíka a Josefa Belžíka
14. října : Úterý Sv. Kalista I., papeže a mučedníka	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Vojtěcha Kořenka, rodiče Kořenkovy, rodiče Kostkovy, rodinu Chromčákovu, Balouškovu, Justina Kojdu, duše v očištění, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manžela, rodiče, duše v očištění a živou rodinu
15. října : Středa Sv. Terezie od Ježíše, panny	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Josefa Staňka, + rodiče a švagry Za + rodiče Hetmerovy, dvě dcery, Františku Tichou a duše v očištění

16. října : Čtvrtek Svaté Hedviky, Sv. Markéty Marie Alaquoque	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za Josefa Buriánka, bratra Františka, rodiče, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Andělu a Františka Raškovy, živou a + rodinu Raškovu
17. října : Pátek Sv. Ignáce Antiochijského	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Oldřicha Drgu, rodiče Kořenkovy, děti, S.M. Rosinu a dar zdraví pro živou rodinu Za + Ilonu a Štěpána Váňovy, jejich rodiče a sourozence, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
18. října : Sobota Sv. Lukáše, evangelisty	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Machů, syna Ladislava, jejich rodiče, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie Za + Karla Žáčka, dceru, rodiče Žáčkovy a Čechovy
19. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za Františku a Josefa Raškovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očištění Za Josefa Hlavenku, dvoje rodiče a rodinu Strnadovu Za + rodiče Šulákovy, prarodiče Kulíškovy, Šulákovy a jejich děti Za + Josefa Rašku a Boží požehnání pro živou rodinu
20. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za + Františku a Jana Kořenkovy, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
21. října : Úterý Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich dceru Marii, + rodiče Králikovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Častulíkovy, dceru Annu a duše v očištění
22. října : Středa Ferie	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Annu a Josefa Machů, jejich syna Oldřicha, Marii a Františka Váňovy, jejich syna Josefa, Františku a Františka Fojtíkovy, duše v očištění a živou rodinu Za + Annu Váňovu, syna, Aloisii Petřů, Anastazii Olejníkovu a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
23. října : Čtvrtek Sv. Jana Kapistránského kněze	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Františku Staňkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Machuču, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
24. října : Pátek Sv. Antonína Klareta, biskupa	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za Miloslava Zvončáka, rodiče z obou stran a Boží pomoc pro živou rodinu Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, duše v očištění, živou a + rodinu
25. října : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Kozubíkovu, Trčkovu, Slovákovu, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
26. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Hody v Újezdě	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + S.M. Rosinu Kořenkovu a její rodiče Za + rodiče Aloise a Žofii Žáčkovy, rodinu Žáčkovu, Vaculínovu, Drgovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa Bodláka, bratra Jana a manželku Za členy mysliveckého sdružení ke cti sv. Huberta
27. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za rodiče Kořenkovy, syna, rodiče Machů, děti, snachu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
28. října : Úterý Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodinu Andryšovu a duše v očištění Za + Marii a Haničku Vránovy, Boží ochranu pro živou rodinu a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
29. října : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Františka Fojtů, zetě Josefa, Jana a Josefa Pavelkovy, Annu Pavelkovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Pláškovy, Petřů, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
30. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Bulíčkovy a Zvonkovy z Lipiny a Boží ochranu pro živou rodinu Za Josefa Chalupu, snachu, rodiče z obou stran, duše v očištění a živou rodinu
31. října : Pátek Sv. Wolfganga, biskupa	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za živou a + rodinu Beňovu a Valčíkovu Za Josefa Fiodora k nedožitým šedesátinám, matku, rodiče Váňovy, švagrovou a Boží požehnání pro živou rodinu

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ŘÍJNU HORNÍ LHOTA

2. října : Čtvrtek Sv. andělů strážných	16.00	Za Jana a Ludmilu Majzlíkovy, rodiče z obou stran, Hanze Schaumbergera a dar zdraví pro celou rodinu
3. října : Pátek První pátek v měsíci	17.45	Za + Aloise Váňu, dvoje rodiče, dceru Miladu, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
4. října : Sobota Sv. Františka z Assisi	17.45	Za živé a + členy živého růžence
5. října : Neděle 27. neděle v mezidobí	6.55 9.40	Za + Bohumila Juračku, rodinu Zádrapovu a celou živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 30 let společného života a Boží ochranu pro celou rodinu
9. října : Čtvrtek Sv. Dionýsia a druhů, mučedníků patrona kostela v Horní Lhotě	16.00	Za rodiče Majzlíkovy, syna, jeho manželku, rodiče Pláškovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu
11. října : Sobota Ferie	17.45	Za + rodiče Kuželovy, Marii Ambrusovu, dceru Marii, manžela Václava, duše v očištění a celou živou rodinu
12. října : Neděle 27. neděle v mezidobí Sv. Radima, biskupa	6.55 9.40	Za + Jaroslava Kutáčka, sestru, celou živou a + rodinu, syna, rodinu v cizině a duše v očištění Za farníky a poutníky
16. října : Čtvrtek Svaté Hedviky, Sv. Markéty Marie Alaquoque	16.00	Za rodiče Rakovy, syna a duše v očištění
18. října : Sobota Sv. Lukáše, evangelisty	17.45	Za + rodiče Malýškovy, Voltnerovy, Slávku a celou živou rodinu
19. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	6.55 9.40	Za Stanislava Kuželu, dvoje rodiče, dva syny, duše v očištění a ochranu Boží pro děti s rodinami Za farníky (sv. křest)
23. října : Čtvrtek Sv. Jana Kapiestránského kněze	16.00	Za + rodiče Vincence a Annu Váňovy, jejich rodiče, syna Ladislava duše v očištění, dar zdraví, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu
25. října : Sobota Ferie	17.45	Za + Břetislava Navrátila, tři bratry, sestru, rodiče Navrátilovy, Kuželovy, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
26. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Hody v Újezdě	6.55 9.40	Za + Josefa Petráše, rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za Bohumila a Miladu Maňasovy, dceru Miladu, rodiče z obou stran, dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu
30. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Antonína a Marii Máčalovy, Josefa a Bohumilu Dorníčákovy a duše v očištění

JAKO SEBE SAMÉHO

„No tak dělej,“ houkla nervózně maminka na svého prvňáčka. „Zase kvůli tobě přijdu pozdě do práce.“ Vzápětí ji to mrzelo, ale slova ani zacloumání s malou postavičkou v pláštěnce se už nedala vzít zpátky. To je tím, že jsem unavená, přetažená a „vyšťavená“ - jak dlouho už jsem nebyla na výletě nebo aspoň v kině. Musím přece nejdřív uvařit, uklidit, napsat s klukem úkoly. Pro sebe mi čas nikdy nezbude...

Pokud se člověk zamyslí opravdu upřímně nad svým životem, pokud třeba i vyhledá pomoc odborníka „na duši“, většinou zjistí velmi podobné věci.

Že neumí relaxovat, neumí se starat sám o sebe v tom nejlepším smyslu (jak málo člověk myslí na biblické „miluj bližního svého jako sebe samého“ - tedy ne méně, ale

také ne více!), neustále řeší, co „udělá“ s dítětem, partnerem, babičkou, místo aby „řešil“ sebe.

Když však bude upřímně a do hloubky hledat, co skutečně chce, co mu dělá dobře, když si bude průběžně dopřávat čas jenom pro sebe, bude se cítit lépe a bude mít z čeho dávat těm, které má rád.

Mnohým se zdá taková myšlenka sobecká. Ale když to pak (s obavami, zda si to vůbec mohou „dovolit“) zkusí, jsou překvapeni, jak se sníží míra stresu v jejich životě a tím i v životě jejich milých. Je dobré se to naučit – a naučit to i své děti. Když budou stát pevně zakotveny samy v sobě, hned tak nějaký stres si na ně nepřijde.

Uvádějme biblické „miluj bližního svého jako sebe samého“ (tedy ne méně, ale také ne více) aktivně do svého života.

Z knihy Malá povzbuzení pro mámy a táty od H.Chvátalové

Víra, naděje a láska jsou v ruku v ruce.

Naděje se projevuje ve ctnosti trpělivosti
a ve ctnosti pokory, která přijímá Boží tajemství
a má k němu důvěru i v temných chvílích.

Víra nám ukazuje Boha,
který dal svého Syna za nás,
a tak v nás probouzí vítěznou jistotu,
že opravdu platí: Bůh je láska!

Víra proměňuje naši netrpělivost
a naše pochybnosti v bezpečnou naději,
že Bůh drží svět ve svých rukou
a navzdory všem temnotám vítězí.

Víra, která si uvědomuje Boží lásku
projevenou na kříži v Ježíšově probodeném Srdci, probouzí v příhodném čase lásku.

Láska je světlem, jediným světlem,
které stále znovu prozařuje temný svět
a dává nám odvahu žít.

Svatý Otec Benedikt XVI.

PROČ?

Proč si naříkáš? Je práce tak těžká?

Nebo už nemáš sílu?

Nemáš už vůbec ani chvilku čas vyjít si na procházku?

Nebo se snad celý den nudíš?

Máš málo peněz?

Nemůžeš si snad dovolit to, co jiní?

Navštívil jsem dnes jednoho čtyřicetiletého muže, nevléčitelně nemocného. Už tři týdny trpí hroznými bolestmi. Je to smutný pohled. Jeho žena sedí bezmocně u jeho lůžka a doma čeká pět dětí. Tento muž se na mne podíval a ptal se: „Proč?“ Ta otázka mě bolestně zasáhla.

Ano, proč?

Proč on a ne já?

Proč já a ne ty?

Na to nedokáže dát nikdo odpověď.

Nikdo

Ale já mám B o h a, který všechen život utrpením a smrtí vede k cíli. A on se i mne najednou ptá, proč nejsem vděčnější a šťastnější, když mi daruje zdraví.

*Z knihy S láskou po celý rok,
Phil Bosmans*

ZA TROCHU LÁSKY

„Už to déle nevydržím. Jsem na dně. Mám všechno, na co si vzpomenu, tisíce drahých věcí. Můj manžel vydělává velmi mnoho peněz.

Ale všeho toho bych se ráda zřekla za trochu lásky, za trochu náklonnosti.“

Opravdu, je lépe žít v lásce ve skromné chaloupce, než v přepychovém paláci bez lásky.

Pěstuj lásku, tu vzácnou bylinu, ale lásku upřímnou, poctivou, srdečnou.

Nebud' nikdy jedním z těch egoistů, kteří mají raději svého psa, své koníčky, svou hospodu, než vlastní ženu a kteří se dívají raději na televizi než na své děti, na svou rodinu.

Nauč se být přátelský, srdečný, plný lásky, zejména ke svým doma.

Jediný gram lásky, kterým zahrneš své drahé doma, je cennější než všechen přepych.

*Z knihy S láskou po celý rok,
Phil Bosmans*

ZPRÁVY A INFORMACE

Nabídka Centra pro rodinu ve Valašských Kloboukách pro manželské páry děkanátu

Od 8. října do 26. listopadu bude probíhat kurz **Manželské večery. O co se jedná?**

Kurz Manželské večery je soubor osmi setkání, sestavený tak, aby pomohl každému manželskému páru upevnit jeho vztahy. Cílem je pomoci párům vybudovat zdravé celoživotní manželství. Kurz je vybaven praktickými nástroji k posílení jejich vztahů a poskytne jim čas a místo, aby spolu mohli diskutovat o obtížných problémech. Měl by jim pomoci zbavit se špatných návyků a vytvořit si nové dobré návyky, které jim umožní zdokonalování jejich manželství.

Komu je kurz určen?

Je pro každou manželskou dvojici, která chce spolupracovat a investovat do svého vztahu.

Kurz je užitečný jak pro manželství bez problémů, pak pro ty, kteří mají potíže. Chceme vyvrátit dojem, že kurz je jen pro ty, kteří mají problémy. Chceme povzbudit každý manželský pár, aby investoval do svého vztahu a přišel na *Manželské večery*. Speciálně chceme povzbudit páry v prvních pěti letech manželství, aby přišly, protože věříme, že jim to pomůže vybudovat správné základy. Páry jsou vedeny k tomu, aby začaly komunikovat konstruktivně.

Jak kurz probíhá?

Kurz probíhá po osm všedních večerů.

Každý večer začíná večeří. Po večeři buď vyslechnou v několika částech promluvu nebo ji shlédnou z videa. Mezi jednotlivými částmi promluvy dělají páry společně cvičení. Mají na to dostatek místa a hraje přitom hudba, takže je nemůže nikdo tajně vyslechnout. Na konci večera účastníci dostanou domácí úkol, který mají udělat do příštího setkání. (Není známován, ani kontrolován, je jen pro jejich potřebu). Každý večer využívá znalostí z předchozích večerů.

Na konci kurzu je *Závěrečný večer* s krátkou promluvou „Co způsobuje, že manželství funguje?“ a svědectvím dvou nebo tří párů, které právě dokončily kurz, o tom, co jim přinesl. Hosté již nemusí sedět u stolů po dvou a mohou přivést své přátele, kterým chtějí kurz doporučit.

Praktické informace a kontakt

Kurz se koná v malém sále KD Klobučan. Každý večer začne v 19.00h a potrvá cca do 21.30h. Kurzovné za manželský pár je 1500,- Kč a zahrnuje 16 večeří a dvě příručky účastníka (každá za 120,- Kč), pohoštění /kávu, čaj, .../.

V případě zájmu bude kurz pro naše farnosti uspořádán v Horní Lhotě.

Kontakt: Informace v sakristii, jinak VK. tel.: 732 127 091, ceprovalk@seznam.cz.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci říjnu 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
14.6.:	15.	4.	3.
21.6.:	16.	5.	4.
28.6.:	17.	6.	5.
5.7.:	18.	7.	6.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.